

دعای ۱۷۵ - درخواست دور نمودن مصیبت‌ها و سختی‌ها

از ابو حمزه ثمالی نقل شده است که امام علی بن الحسین علیهما السلام به فرزندانش می‌فرمود: ای فرزندانم! هرگاه یکی از شما با مصیبتی از مصیبت‌های دنیا روبه‌رو شد، یا نیاز و گرفتاری مهمی برایتان پیش آمد، وضو بگیرد و دو یا چهار رکعت نماز بخواند. و پس از فراغت از نماز، بگوید:

يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى،

ای که مرجع هر درد دل و شکایتی هستی

يَا سَامِعَ كُلِّ نَجْوَى،

ای که هر نجوا و رازی را می‌شنوی

يَا شَافِيَ كُلِّ بَلْوَى،

ای که هر رنج و بلائی را شفا می‌بخشی،

وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ،

ای که از هر امر پنهانی آگاهی،

وَيَا كَاشِفَ مَا يَشَاءُ مِنْ بَلِيَّةٍ،

وای که هر بلائی را که بخواهی برطرف می‌سازی،

وَيَا مُنْجِيَ مُوسَى،

ای که موسی را نجات بخشیدی،

وَيَا مُصْطَفِي مُحَمَّدٍ،

ای که محمد (ص) را برگزیدی،

وَيَا مُتَّخِذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا.

وای که ابراهیم را به مقام دوستی نزدیک با خود انتخاب کردی.

أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ،

تورا می‌خوانم، همچون کسی که سخت در تنگنای نیاز افتاده است

وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ،

و قدرتش کم شده،

وَقَلَّتْ حِيلَتُهُ،

و تدبیرش از کار افتاده،

دُعَاءَ الْغَرِيبِ الْغَرِيبِ الْفَقِيرِ الَّذِي لَا يَجِدُ لِكَشْفِ مَا هُوَ فِيهِ إِلَّا أَنْتَ،

تورا می‌خوانم؛ مانند انسان در حال غرق و غریب و تهی دستی که جز تو کسی را نمی‌یابد که گره از کارش بگشاید.

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ،

ای مهربان‌ترین مهربانان.

سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ.

تو پاک و منزهی و این منم که از ستمکاران بودم.

حضرت علی بن الحسین علیه السلام فرمود: هیچ فرد گرفتار در بلایی این دعا را نمی‌خواند، مگر آن که خداوند برایش گشایش و رهایی پدید می‌آورد!